

The Significance of Wisdom in Thirukkural and Ethical Texts

Dr. Sr. Gracy T,

Assistant Professor of Tamil (Aided), Nirmala College for Women, Coimbatore - 18.

Email: fspmgracy@gmail.com

Abstract

Wisdom (Arivudaimai) not only stands as an individual's greatest ornament but also serves as the fundamental cause for social recognition and elevation. This study comparatively examines the prominent position accorded to the noble quality of 'Wisdom' (Arivudaimai) and its multifaceted dimensions in the Tamil ethical literatures of the Post-Sangam period, namely Thirukkural and the Pathinen Kilkanakku ethical texts. It is substantiated with evidence that wisdom is not merely informational or educational knowledge; rather, it functions as a protective fortress (Kural 421) guarding sound thought, clear action, resolute determination, and unwavering righteousness. Ethical texts establish that wisdom transcends wealth, lineage, and birth, serving as a central force determining an individual's social and inner moral elevation (Naaladiyar 248). Specifically, this study elaborates on how wisdom acts as the root of righteousness through inner moral values such as self-restraint (Nanneiyri 11), dispassion/non-attachment (Thirukadugam 29), and honour/dignity (Kural 969). This research confirms that in classical Tamil literature, wisdom is considered a supreme quality that excels in three dimensions: inner morality, protection, and social elevation.

Keywords: Wisdom (Arivudaimai), Thirukkural, Ethical Texts, Protective Fortress, Honour/Dignity, Self-restraint, Elevation, Righteousness/Morality, Pathinen Kilkanakku.

References:

1. Thirukkural (Explanatory Notes) – Mugilai Rasapandian.
2. Neethikalanjiya (Original Text and Commentary) – Dr. Kadi Murugesan.
3. Neethikalanjiya – Pulavar Kulandai.
4. Pathinen Kilkanakku Works (Original Text and Commentary) – Compiled by S. Gowmareeswari.
5. Aranericcharam (Original Text and Commentary) – Dr. Kadi Murugesan.
6. Naaladiyar (Verse No. 248).
7. Pazhamozhi Naanooru (Verse No. 27).
8. Thirukadugam (Verse No. 29).
9. Sirupanchamoolam (Verse No. 57).
10. Neethineri Vilakkam (Verse No. 19).
11. Iniyavai Narpathu (Verse Nos. 13, 16, 20).
12. Nanneri (Verse No. 11).
13. Vetri Vetkai (Verse No. 39).

திருக்குறளிலும் நீதிநூல்களிலும் அறிவுடைமை பெறும் இடம்

முனைவர் சகோதரி தோ.கிரேசி

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, நிர்மலா மகளிர் கல்லூரி, கோவை – 18, தமிழ்நாடு, இந்தியா

சுருக்கம் (Abstract)

அறிவுடைமை (Wisdom) என்பது ஒரு தனிமனிதனின் மிகச்சிறந்த அணிகலனாகத் திகழ்வதுடன் ¹, சமூக அங்கீகாரத்திற்கும் உயர்ச்சிக்கும் மூல காரணமாக அமைகிறது. இந்த ஆய்வு, சங்க மருவிய காலத்துத் தமிழ் அற இலக்கியங்களான திருக்குறள் மற்றும் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நீதிநூல்களில் 'அறிவுடைமை' என்ற உயர் பண்புக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள முதன்மை இடத்தையும், அதன் பன்முகப் பரிமாணங்களையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்கிறது. அறிவுடைமை என்பது வெறும் தகவல் அல்லது கல்வி அறிவு மட்டுமல்ல; அது நல்ல சிந்தனை, தெளிந்த செயல்பாடு, தீர்க்கமான உறுதிப்பாடு ¹, மற்றும் நிலையான அறநெறியைக் காக்கும் ஒரு பாதுகாப்பு அரணாகவும் (குறள் 421) ¹ திகழ்கிறது என்பதைச் சான்றுகளுடன் நிலைநிறுத்தப்படுகிறது. செல்வம், குலம், பிறப்பு ஆகியவற்றைக் கடந்து ஒருவரது சமூக, அக ஒழுக்க உயர்வை நிர்ணயிக்கும் மையச் சக்தியாக (நாலடியார் 248) ¹ அறிவு விளங்குவதை நீதிநூல்கள் நிறுவுகின்றன. குறிப்பாக, புலன் அடக்கம் (நன்னெறி 11), விரும்பாமை (திரிகடுகம் 29), மானம் (குறள் 969) ¹ போன்ற அக ஒழுக்க விழுமியங்களின் மூலமாக, அறிவுடைமை எவ்வாறு அறத்தின் வேராகச் செயல்படுகிறது என்பதை இவ்வாய்வு விரிவாக விவரிக்கிறது. இந்த ஆய்வு, தமிழ்ச் செவ்விலக்கியங்களில் அறிவுடைமை என்பது அக ஒழுக்கம், பாதுகாப்பு, சமூக உயர்வு ஆகிய மூன்று நிலைகளிலும் உச்சம் பெற்றுத் திகழும் உன்னதப் பண்பாகக் கருதப்படுவதை உறுதி செய்கிறது.

ஆய்வுச் சொற்கள் (Keywords):

அறிவுடைமை, திருக்குறள், நீதிநூல்கள், பாதுகாப்பு அரண், மானம், புலன் அடக்கம், உயர்வு, அறநெறி, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு. ¹

1. அறிமுகம் (Introduction)

1.1. ஆய்வுப் பின்னணி மற்றும் முக்கியத்துவம்

அறிவுத்திறன் ஒருவரைத் தனித்துத் தெரியச் செய்வதற்கும், பிறரிடம் மதிப்பு மிக்கவராகக் காட்டுவதற்கும் இன்றியமையாத அணிகலனாகத் திகழ்கிறது. ¹ ஒருவரது நல்ல சிந்தனை மற்றும் செயல்பாடுகள் அனைத்தும் அறிவினால் மட்டுமே வெளிப்படுகின்றன. பெற்றோரும் சமூகமும் பிறக்கும் குழந்தைகளாக இருப்பினும், அறிவில் சிறந்த குழந்தைகளையே பெரிதும் எதிர்பார்க்கின்றனர். ஏனெனில், ஒருவருக்குப் பிறப்புக் குறைகள் அல்லது வேறு குறைகள் இருந்தாலும், அவர் அறிவில் சிறந்திருந்தால் சமுதாயத்தில் உயர்ந்தவராகவே கருதப்படுவார். ¹

அறிவோடு தெளிந்த செயல்பாடும், தீர்க்கமான உறுதிப்பாடும் இணைந்தால் மட்டுமே அறிவினால் முழுமையான பயன் உண்டாகும். மாறாக, அறிவின்மையால் ஒருவருக்கு மட்டுமல்லாது, அவரைச்

சார்ந்தோருக்கும் இன்னலும் துன்பமும் உண்டாகிறது.¹ எனவே, தனித்துத் தெரிவதற்கும், மதிப்பு மிகுந்தவராக ஒருவரை அடையாளப்படுத்துவதற்கும் அறிவுடைமை சிறந்த பொருளாகப் பார்க்கப்படுகிறது.¹

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கம், அறிவுடையவரின் நிலை, அறிவுத்திறனால் அடையும் உயர்வு, அறிவின் மதிப்பு ஆகிய பண்புகளைத் திருக்குறள் மற்றும் சங்க மருவிய காலத்து நீதிநூல்களில் (நாலடியார், பழமொழி நானூறு, திரிகடுகம், சிறுபஞ்சமூலம், இனியவை நாற்பது, நன்னெறி, நீதிநெறி விளக்கம், அறநெறிச்சாரம்) ஒப்பிட்டு, அறிவுடைமைக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் மைய இடத்தைப் பகுப்பாய்வு செய்வதே ஆகும்.¹

1.2. அறிவுடைமையின் கருத்தியல் வரையறை

தமிழ்ச் செவ்விலக்கியங்களில் அறிவுடைமை என்பது கல்வி (செயற்கை அறிவு) மற்றும் இயல்பாகப் பெற்ற விவேகம் (இயற்கை அறிவு) ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைந்த வெளிப்பாடாகவே வரையறுக்கப்படுகிறது.¹ இந்த விவேகம், வாழ்க்கையில் ஏற்படும் சிறு சிறு நிகழ்வுகளிலும் முறையாக வெளிப்படுத்தப்பட்டு, பிறர் போற்றத்தக்க வகையில் செயல்பட வழிவகுக்கிறது.¹

இந்த நீதிநூல்கள் அறிவுடைமையைத் தனிப்பட்ட அகச் செல்வமாக மட்டும் கருதாமல், சமூகத்தில் ஒருவரது வெற்றிகரமான இருப்புக்கான அடித்தளமாகவும் வரையறுக்கின்றன. அறிவுடைமை என்பது தனிமனிதனை 'தனித்துத் தெரியச்' செய்வதற்கும், 'மதிப்பு மிகுந்தவராக அடையாளப்படுத்துவதற்கும்' உதவுகிறது.¹ இந்த நூல்களின்படி, அறிவு என்பது அக ஒழுக்கத்தைப் பேணுவதோடு மட்டுமல்லாமல், புறச் செல்வங்களையும் சமூக மதிப்பையும் ஈட்டித் தரும் ஒரு சாதகமான கருவியாகவும் செயல்படுகிறது.

ஆய்வின் வரம்பாக, திருக்குறளில் அறிவுடைமை எனும் தனி அதிகாரத்தின் வாயிலாகவும், பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் அறிவுடன் தொடர்புடைய அக ஒழுக்கப் பண்புகள் குறித்த கருத்துக்களையும் இணைத்துப் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது.

2. அறிவுடைமை: பாதுகாப்பு அரணும் வழிகாட்டும் கருவியும் (Wisdom as a Protective Fortification and Guidance Tool)

2.1. அறிவெனும் அழிவைத் தடுக்கும் கருவி (Wisdom as a Tool to Prevent Ruin)

அறிவுடைமையின் மிக முக்கியமான செயல்பாடுகளில் ஒன்று, தனிமனிதனைப் பாதுகாத்து வழிநடத்துவதே ஆகும். அறிவுத்திறனில் மேம்பட்டு விளங்குவோரை எந்நிலையிலும் பகைவராலும் நெருங்க முடியாது.¹ அறிவு ஒருவனுக்கு அழிவைத் தடுக்கக்கூடிய கருவியாகவும், பகைவராலும் உள்ளழித்தல் ஆகாத அரணாகவும் விளங்குகிறது. இந்த உன்னதப் பாதுகாப்புத் தன்மையைத் திருவள்ளுவர் கீழ்வரும் குறள் மூலம் வலியுறுத்துகிறார்:

“அறிவற்றம் காக்கும் கருவி; செறுவார்க்கும்

உள்ளழிக்கல் ஆகா அரண்.” (குறள். 421) 1

இந்தக் குறள், அறிவை இரண்டு விதமான பாதுகாப்புக் கூறுகளாகக் காட்டுகிறது: ஒன்று 'அரண்' (பாதுகாப்புச் சுவர்), மற்றொன்று 'கருவி' (செயல்பாட்டுச் சாதனம்). அறிவு, அழிவிலிருந்து (அற்றம்) ஒருவனைக் காக்கும் நிலையான அரணாகவும், அதே சமயம், பகைவரை (செறுவார்) அணுகி, உறவு கொண்டு, அவரை எளிதில் அணுகக்கூடிய பண்பையும் (கருவியையும்) ஒருவனுக்கு அளிக்கிறது.¹ ஒருவரது அறிவு, வெளிப்புறத் தாக்குதல்களிலிருந்தும், அகச் சரிவுகளிலிருந்தும் (வீழ்ச்சி) பாதுகாக்கும் இரட்டைப் பங்கு வகிக்கிறது.

2.2. அறிவின் செயல்பாட்டுத் தன்மை (The Functional Nature of Wisdom)

கல்வியறிவாயினும், அனுபவ அறிவாயினும், ஒருவர் தாம் கொண்ட அறிவில் மேம்பட்டு வளர்வது சிறப்புக்குரியதாகக் கருதப்படுகிறது.¹ இந்த மேம்பாடு, வெறும் தற்காப்புடன் நின்றுவிடாமல், மற்றவர்களிடம் பாராட்டுக்குரிய பண்பையும் வளர்க்கிறது. குறிப்பாக, ஆணவம் இல்லாத அறிவு பிறரால் பாராட்டுக்குரியதாகக் கருதப்படுகிறது.

அறிவுடைமை என்பது செயல்படும் அறிவாகவும், நிலைநிறுத்தும் அறிவாகவும் இரட்டைப் பங்கு வகிக்கிறது. அறிவின் 'கருவி' வடிவம், ஒருவன் உயர்வை அடைய உதவும் சாதகமான, செயல்முறைக் கருவியாகப் பார்க்கப்படுகிறது. அதே சமயம், 'அரண்' வடிவம், ஒருவன் வீழ்ச்சியடையாமல் காக்கும் நிலையான சக்தியாகச் செயல்படுகிறது. இவ்வாறு, அறிவுடைமை என்பது வெறும் கோட்பாடாக அல்லாமல், தினசரி வாழ்வில் தற்காப்புக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் அத்தியாவசியமான திறனாகவும் நீதிநூல்களால் வலியுறுத்தப்படுகிறது.

3. அறிவுடைமையும் சமூக, பொருளாதார மதிப்பீடுகளும் (Wisdom and Socio-Economic Valuation)

அறிவுடைமை என்பது ஒருவரது சமூக, பொருளாதார நிலைகளைத் தீர்மானிக்கும் முதன்மை அளவுகோலாக நீதிநூல்களில் நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளது. இது மரபுவழிப்பட்ட செல்வம் அல்லது குலம் ஆகியவற்றால் கிடைக்கும் மதிப்பீடுகளைக் காட்டிலும் உயர்ந்ததாகப் பார்க்கப்படுகிறது.

3.1. உயர்நிலை, தாழ்நிலையை நிர்ணயிக்கும் அறிவுடைமை (Wisdom Determining Status)

தனிமனிதன் இருக்கும் நிலையென்பது இறைவனால் கொடுக்கப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டாலும், அந்த நிலையை எவ்வாறு மாற்றிக்கொள்கிறான் என்பதும், எந்த நிலையில் தன்னை உயர்த்தி அல்லது தாழ்த்திக் கொள்கிறான் என்பதும் அறிவுத்திறனால் நிகழ்கின்றன.¹

மக்கள் தலைவராக ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதும், அதிகாரிகள் அறிவின்மையால் தம் நிலையிலிருந்து தாழ்வதும், சிலர் அறிவுத்திறனால் மேன்மேலும் உயர்ந்து பெரும் செல்வராய் மாறுவதும் அறிவுடைமையின் விளைவுகளாகும்.¹ எனவே, எக்காரணம் கொண்டும் அறிவினால் உயர்நிலையை அடைதல் வேண்டும், தாழ்ந்த நிலையை அடையக் கூடாது என்று நீதிநூல்கள் வலியுறுத்துகின்றன. நாலடியார் இக்கருத்தை மேலும் உறுதிப்படுத்துகிறது:

“நன்னிலைக்கண் தன்னை நிறுப்பானும், தன்னை

நிலைகடுக்கிக் கீழிடு வானும் நிலையினும்

மேன்மே லுயர்த்து நிறுப்பானும், தன்னைத்

தலையாகச் செய்வானும் தான்.” (நால. பா. எ. 248) 1

இந்த வரிகள், ஒருவன் தன்னைத் தலைசிறந்தவனாகச் செய்வதற்கும், நிலையைக் குறைத்துத் தாழ்த்துவதற்கும் காரணம் அவன் அறிவுத்திறனே என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது.

3.2. அறிவே எல்லாச் செல்வங்களின் ஆதாரம் (Wisdom as the Source of All Wealth)

அறிவுடைமையே எல்லாச் செல்வங்களையும் ஒருவருக்குப் பெற்றுத் தரும் சாதனம்.¹ நிலையான மனதையும், நிறைவான தன்மையையும் அறிவுடைமை நிரம்பியோர் பெற்றிருப்பர். பொருள் வளம் இல்லாவிடினும், அறிவுடையவர்கள் நிறைவாகவும் எல்லாப் பொருளும் உடையவர் போலவும் வாழ்வர் என்பதை வள்ளுவர் உறுதிப்படுத்துகிறார்:

“அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் அறிவிலார்

என்னுடைய ரேனும் இலர்.” (குறள். 427) 1

மேலும், அறிவுடைமை மற்ற செல்வங்களை விடத் தலைசிறந்தது. ஆடைக்குப் பிறகு அணிகலன் பெருமையளிப்பது போல, அறிவுக்குப் பின்னரே செல்வம் இடம்பெறுகிறது.¹ பழமொழி நானூறு, அறிவின் பெருமையை உணர்ந்து அதனை மாட்சிப்படுத்தலின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது:

“அறிவிலா மாட்சியொன் றில்லா ஒருவன்

பிறிதினால் மாண்ட தெவனாம்? - பொறியின்

மணிபொன்னும் சாந்தமும் மாலையும் இன்ன

அணியெல்லாம் ஆடையின் பின்.” (பழ. பா. எ. 27) 1

அதாவது, ஒருவருக்கு உயர்வாகவும் சிறந்ததாகவும் கருதப்படுவது அறிவுடைமை எனும் உயர் அணிகலனே ஆகும். அறிவில்லாதவர்கள் ஆயிரம் பேர் சேர்ந்தாலும் அறிவில் சிறந்த ஒருவரைப் போல விளங்க முடியாது என்ற கருத்தும் இந்நீதிநூலில் இடம்பெறுகிறது.¹

3.3. குல மேன்மையை விட அறிவு மேன்மை (Wisdom Overcomes Birthright)

ஒருவரது உயர்வுக்குக் காரணமாகத் திகழ்வது அவரது அறிவுடைமையே அன்றி, செல்வமோ, இனமோ, குலமோ அல்ல.¹ சாதி உயர்வு என்பது உயர்வாகாது; அறிவு உயர்வே சிறந்தது என்ற கருத்தைத் திருவள்ளுவர் கீழ்வரும் குறள் மூலம் நிலைநிறுத்துகிறார்:

“மேற்பிறந்தார் ஆயினும் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்தும்

கற்றார் அனைத்திலர் பாடு.” (குறள். 409) 1

இதன் பொருள், உயர்ந்த குடியில் பிறந்திருந்தாலும் கல்லாதவர்கள், தாழ்ந்த குடியில் பிறந்த அறிஞர்களுக்குச் சற்றும் ஒப்பாக மாட்டார்கள் என்பதாகும். இதை மேலும் விளக்கும் வகையில், நன்னெறி, கொடிய நஞ்சுள்ள பாம்பினிடத்தில் உண்டான மாணிக்கத்தை அனைவரும் விரும்புவர்; ஆனால் உயர்ந்த பாற்கடலில் தோன்றிய நஞ்சை யாரும் விரும்ப மாட்டார்கள்.¹ அதுபோல, குலத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் அறிவுக்கே முதன்மை கொடுக்க வேண்டும் என்று நீதிநூல்கள் வலியுறுத்துகின்றன. இந்தக் கருத்தியல், சங்க மருவிய காலத்தில் சமூக உயர்வுக்கான அளவுகோல் பிறப்பிலிருந்து செயல்பாட்டுத் திறனுக்கும் (அறிவுத்திறன்) அறநெறிக்கும் மாறியதைக் காட்டுகிறது. அறிவுடைமை என்பது சமூக படிநிலைகளை மறுக்கும் ஒரு முற்போக்குக் கருவியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டதை இந்தக் கருத்துகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

Table 1: திருக்குறள் மற்றும் நீதிநூல்களில் அறிவுடைமையின் கருத்தியல் ஒப்பீடு

அறிவுடைமைத் தரம் (Criterion of Wisdom)	திருக்குறள் (Thirukkural)	பிற நீதிநூல்கள் (Other Ethical Texts)	மையப் பண்பு (Core Virtue Emphasized)
பாதுகாப்பு அரண் (Protective Fortress)	குறள் 421 (உள்ளழிக்கல் ஆகா அரண்) ¹	இல்லை.	தன்னைக் காத்தல் (Self-Preservation)
நிலையெல்லை நிர்ணயம் (Determining Status)	குறள் 427 (எல்லாம்நாலடியார் உடையார்) ¹	248 (நிலையை உயர்த்துவது) ¹	சீரான உயர்வு (Consistent Elevation)
செல்வத்தை விட மேன்மை (Superiority over Wealth)	இல்லை.	பழமொழி நானூறு 27 (அணிக்குப் பின் செல்வம்) ¹	மாண்பு (Nobility)
மானப் பாதுகாப்பு (Protection of Honour)	குறள் 969 (கவரிமா அன்னார்) ¹	இனியவை நாற்பது 13 (மான மழிந்தபின் வாழாமை) ¹	உயிரைவிட மேன்மை (Superiority to Life)
புலன் அடக்கம் (Sense Control)	இல்லை.	நன்னெறி 11 (கற்றாணைச் சூறாவளி) ¹	தற்கட்டுப்பாடு (Self-Control)

நற்குணம் போற்றல்இல்லை. (Appreciating Virtue)	சிறுபஞ்சமூலம் 57, அறச்செயல்பாடு நீதிநெறி விளக்கம் 19 ¹ (Ethical Action)
அறிஞர்களுடன் சேர்தல்இல்லை. (Association with Wise)	இனியவை நாற்பது 16, கேள்வி ஞானம் 20 (கல்வி யுரைத்தல், (Acquired Knowledge) சேர்தல்) ¹

4. அறிவுடைமையும் அக ஒழுக்கச் சிறப்புகளும் (Wisdom and Internal Moral Excellence)

அறிவுடைமை என்பது வெளிப்புற வெற்றிகளைத் தீர்மானிப்பது மட்டுமல்லாமல், ஒருவரது அக ஒழுக்கத்தையும் புலன் கட்டுப்பாட்டையும் தீர்மானிக்கும் மையச்சக்தியாகச் செயல்படுகிறது.

4.1. புலன்களை அடக்கியாள்வதே அறிவுடைமை (Wisdom as Control of Senses)

வாழ்வில் ஏற்படும் சிறு சிறு சிக்கல்களைக் கடந்து வெற்றி பெற, அடக்கம் என்னும் உயரிய பண்பு அவசியமாகிறது.¹ ஐம்புலன்களை (மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி) அடக்கியாளத் தெரிந்தவரே வாழ்வில் வெற்றியடைவர். அறிவுடைமை என்பது புலன்களின் விருப்பத்தின்படி செல்லாமல், தனது நெறியின் வழியில் புலன்களைச் செலுத்துதலேயாகும்.¹

நன்னெறி, புலன் கட்டுப்பாட்டின் வலிமையை ஒரு நுட்பமான உவமை மூலம் விளக்குகிறது. சுழன்று வீசும் கடும் சூறாவளிக்காற்று வலிமையற்ற தூசுகளை மட்டுமே சுழற்றும்; கல்லால் ஆன தூணைச் சுழற்ற இயலாது. அதுபோல:

“பொய்ப்புலன்க ளைந்துநோய் புல்லியர்பா லன்றியே

மெய்ப்புலவர் தம்பால் விளையாவாம்...” (நன். பா. எ. 11) ¹

மாயையில் உழலும் ஐம்புலன்கள், குறைந்த அறிவுடையவர்களை மட்டுமே துன்புறுத்தும் என்றும், சான்றோர்களாகிய அறிவுடையவர்களிடம் அவை துன்பங்களை விளைவிக்கும் தன்மையற்றதாக மாறிவிடுகின்றன என்றும் இந்தப் பாடல் கூறுகிறது.¹ எனவே, புலன்களை முறையாக அடக்கியாளத் தெரிந்தவர்களே அறிவுநெறியின் படி வாழ்பவர்கள் ஆவர்.

4.2. விரும்பாமை / பற்றின்மை: அறிவுடையோரின் வெளிப்பாடு (Non-Covetousness)

அறிவில் சிறந்து விளங்குவோர் கிடைப்பவற்றைக் கொண்டு மனநிறைவு காண்பதால், பிறரது பொருளுக்கோ, உடைமைகளுக்கோ, அல்லது பிறரைச் சார்ந்த எவற்றின் மீதும் ஆசை கொள்ள மாட்டார்கள்.¹ இதன் விளைவாக, அவர்கள் ஆசையின் காரணமாய் தோன்றும் துன்பத்தில் சிக்காமல், நிலையான மன அமைதியுடன் வாழ்கின்றனர். பிறர் மனை, பிறர் பொருள் மீது ஆசை கொள்ளாமலும், தனது செல்வத்தின் மீது செருக்குக் கொள்ளாமலும் இருப்பதும் அறிவுடைமையின் உயர்

வெளிப்பாடாகக் கருதப்படுகிறது.¹ திரிகடுகம், அறிவுடையவர்களின் பார்வையில் இம்மூன்று ஆசைகளையும் துறத்தல் நுட்பமானது என்று கூறுகிறது:

“பெண்விழைந்து பின்செலினுந் தன்செலவிற் குன்றாமை

கண்விழைந்து கையுறினுங் காதல் பொருட்கின்மை

மண்விழைந்து வாழ்நாள் மதியாமை யிம்மூன்றும்

நுண் விழைந்த நூலவர் நோக்கு.” (திரி. பா. எ. 29) 1

இம்மூன்றையும் வெறுத்தல் நுண்ணறிவு பெற்ற நூலறிஞரின் நோக்கு ஆகும் என்று இந்தப் பாடல் விவரிக்கிறது. மேலும், உணர்ச்சிவசப்பட்டு எளிதில் சினம் கொள்பவர்களால் அறிவைப் பயன்படுத்த முடியாது. எனவே, சினம் கொள்ளக்கூடாத நேரத்தில் அடக்கத்துடன் செயல்படுவதும், இல்லாதவர்க்குக் கொடுக்கும் நற்பண்பில் சிறந்து விளங்குவதும் அறிவுடைமையின் பண்புகளாகத் திரிகடுகம் சுட்டிக்காட்டுகிறது.¹

4.3. அறிவுடைமையின் நிலைத்தன்மை (The Consistency of Wisdom)

அறிவுடையவர்கள் எப்போதும் நிலையான தன்மையைப் பெற்றிருப்பர். அதாவது, அவர்களது சிந்தனையும் செயலும் உயர்ந்ததாய் இருக்கும், இதனால் அறத்திலும் மாறுபடாமல் இருப்பர்.¹ நீதிநூல்களின் தார்மீகக் கட்டமைப்பில், அறிவுடைமை என்பது மற்ற அனைத்து அறப்பண்புகளையும் (அடக்கம், விரும்பாமை, நிலையான அறம்) கட்டுப்படுத்தும் மையத் திறனாகச் செயல்படுகிறது. அறிவுதான் ஒருவருக்கு மாறுபடாத நிலையான தன்மையை ஏற்படுத்துகிறது.

அறநெறிச்சாரம் இந்தக் கருத்தை ஓர் உவமை மூலம் தெளிவுபடுத்துகிறது: செங்கல் அறுக்கும் கருவி கோணலானால், அதனால் அறுக்கப்படும் செங்கல்லும் கோணலாகும். அதுபோல, ஒருவரது அடிப்படை 'காட்சி' (அறிவு) வேறுபட்டால், அதனால் செய்யப்படும் 'அறமும்' வேறுபட்டுவிடும்.

“கட்டளை கோடித் திரியிற் கருதிய

இட்டிகையுங் கோடு மதுபோலும் - ஓட்டிய

காட்சி திரியி னறந்திரியும் என்றுரைப்பர்

மாட்சியின் மிக்கவர் தாம்.” (அற. பா. எ. 37) 1

எனவே, அறிவும் அறமும் ஒன்றிணைந்து செயல்படுதலே நல்ல தெளிவான வாழ்வின் முன்னெடுப்பாக அமைகிறது. அறிவுடைமை என்பது அறச் செயல்களைத் தூண்டுவது மட்டுமல்லாமல், அவை நிலையாகத் தொடரவும், மாறுபடாமல் இருக்கவும் உறுதுணையாகும் *மெட்டா-திறனாக* (Meta-Skill) விளங்குகிறது.

5. அறிவுடைமையும் உயர்ந்த அறப்பண்புகளும் (Wisdom and Supreme Ethical Virtues)

அறிவுடைமை தனிமனித ஒழுக்கத்தை நிலைநாட்டுவதுடன், சமூகத்தின் உயர்ந்த அற விழுமியங்களையும் பின்பற்ற உதவுகிறது.

5.1. நல்லன அறிதல்: நன்மை பாராட்டுதல் (Knowing and Praising the Good)

அறிவுடைமையின் ஒரு பகுதி, சமூகத்தில் நல் இணக்கத்தைப் பேணுவதாகும். அறிவுடையவர், எந்நிலையிலும் நமக்குப் பிறர் செய்யும் நல்ல காரியங்களை மனதில் பதிய வைத்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.¹ மேலும், அடுத்தவரின் நற்பண்புகள் வெளிப்பட வேண்டும் என்பதற்காக, அவர் செய்த உதவி சிறியதாய் இருப்பினும், அதனைப் பிறர் அறிய எடுத்துக்கூறுதல் என்பது அவர் மீது நாம் கொண்ட நல்மதிப்பைக் காட்டுகிறது.¹

இத்தகைய அணுகுமுறை, அவர் அறிந்தும் அறியாமலும் செய்த சிறு தவறுகளைப் பெரிதுபடுத்தாமல் இருக்க உதவுகிறது. பிறர் செய்த நன்மையை எண்ணிப் பார்த்து, அவர் செய்த தீமையை மறந்து விடுதலே அறிவுடைமை என்னும் கருத்தை சிறுபஞ்சமூலம் எடுத்துரைக்கிறது:

“நல்ல வெளிப்படுத்துத் தீய மறந்தொழிந்து

ஒல்லை உயிர்க்கூற்றங் கோலாகி - ஒல்லுமெனின்

மாயம் பிறர்பொருட்கண் மாற்றுக மானத்தான்

ஆயி னழித லறிவு.” (சிறு பா. எ. 57)¹

பிறரது பொருளுக்குச் சிறிதும் ஆசைப்படாமல் இருப்பதும், உயிரே போகக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டாலும் மானத்தைப் பெரிதாக எண்ணி உயிரை விடுவதும் அறிவுடைமையின் உயர் பண்புகளாகக் கருதப்படுகின்றன.¹

5.2. புகழடைய அறிவுடைமையின் வழி (The Path to Fame through Wisdom)

அறிவுடையவர்கள் புகழை விரும்பினால், அதற்குரிய தகுதியான வழிகளைக் கடைப்பிடிக்கின்றனர். பிறரால் நன்கு மதிக்கப்படவும் புகழப்படவும் விரும்புவன், எப்போதும் மறவாமல் செய்ய வேண்டிய செயல் என்னவென்றால், அது பிறருடைய பெருமைகளையெல்லாம் நன்குக் பாராட்டி, அதனை மற்றவர் அறியுமாறு வெளிப்படுத்துவது ஆகும்.¹

அத்துடன், பிறரது குற்றங்குறைகளை மற்றவர் அறியா வகையில் மறைத்து, அனைவரிடத்தும் தாழ்ந்து நடப்பதும் அறிவுடையோரின் நற்குணமாகும். நீதிநெறி விளக்கம் இந்தப் பண்புகளைப் பின்வருமாறு தொகுக்கிறது:

“சீரெல்லாம் தூற்றிச் சிறுமை புறங்காத்து

யார்யார்க்கும் தாழ்ச்சி சொல்ல.” (நீ. நெ. பா. எ. 19)¹

இந்த நற்குணமும், பிறரது நன்மைகளை மட்டும் எடுத்துரைத்து, குறைகளைப் பெரிதுபடுத்தாமல் விடுத்து, தாழ்ந்து நடக்கும் பண்பும் அறிவுடையோரால் மட்டுமே அடைய முடியும்.¹

5.3. மானமே உயிரினும் மேலானது (Honour Superior to Life)

அறிவை அதிகம் விரும்பும் மக்களால் மட்டுமே, உயிரை விடவும் மானத்தைப் பெரிதாகக் கருத முடியும். அறிவுடையோர் மானம் அழிந்தபின் உயிர் வாழாமை இனிமையானது என்று கருதுகின்றனர். இனியவை நாற்பது இதை வலியுறுத்துகிறது:

“மான மழிந்தபின் வாழாமை முன்னினிதே..” (இனி. பா. எ. 13) ¹

திருக்குறள், மானத்தின் அவசியத்தைக் கவரிமான் உவமை மூலம் மிக வலிமையாக நிலைநிறுத்துகிறது. தன்னுடைய உடம்பிலிருக்கும் மயிரானது நீங்கிவிட்டால் கவரிமான் தனது உயிரை விட்டுவிடும். அதுபோல, உயர்ந்தவர்கள் (அறிவில் சிறந்தவர்கள்) தம் மானம் இழந்துவிடும் சூழல் வந்தால், தம் உயிரை விட்டுவிடுவர்:

“மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார்

உயிர்நீப்பர் மானம் வரின்.” (குறள். 969) ¹

இந்தக் கருத்தியல், அறிவுடைமையின் உச்சகட்ட தார்மீகத் தைரியத்தைக் (Moral Courage) காட்டுகிறது. அறிவு, நடைமுறைப் பயன்களைத் தருவதுடன், தேவைப்பட்டால் நடைமுறை வாழ்வின் உச்சமான உயிரைத் தியாகம் செய்யும் தார்மீகத் தைரியத்தையும் அளிக்கிறது. ஒருவரின் அறிவு, மானத்தைப் பாதுகாக்கும் உணர்வைத் தூண்டவில்லை என்றால், அது முழுமையான அறிவுடைமை அல்ல என்ற முடிவை இந்த நீதிநூல்கள் உணர்த்துகின்றன.

Table 2: அறிவுடைமை இயக்கும் அக மற்றும் புறச் செயல்பாடுகள்

அறிவுடைமைப் பண்பு	செயல்பாட்டு விளைவு	நீதிநூல் சான்று	விளைவின் நோக்கம்
புலன் கட்டுப்பாடு	ஆசைகள் துன்புறுத்த இயலாமை	நன்னெறி 11 ¹	அக அமைதி, வெற்றி
நல்லன அறிதல்	பிறர் செய்த நன்மையை நினைத்தல், தீமைகளை மறத்தல்	சிறுபஞ்சமூலம் 57 ¹	சமூகம் சீரமைதல், நல்லுறவு
விரும்பாமையும் அடக்கமும்	ஆசையால் வரும் துன்பத்தில் சிக்காமை	திரிகடுகம் 29 ¹	மனநிறைவு, செருக்கு நீக்கம்

மானப் பாதுகாப்பு	உயிரினும் மேலாக மானத்தைக் கருதுதல்	குறள் 969 ¹	சுயமரியாதை, தலைமைப் பண்பு
நிலையான பார்வை	அறத்தில் மாறுபடாத தன்மை	அறநெறிச்சாரம் 37 ¹	அற வாழ்வின் தொடர்ச்சி

6. அறிவுப் பெறுதிறன் வழிகளும் பயன்களும் (Modes of Acquiring Wisdom and Its Benefits)

அறிவுடைமை என்பது இயற்கையாகப் பெறப்படுவது மட்டுமல்ல; அது தொடர்ச்சியான கற்றல், கேள்வி ஞானம், மற்றும் அறிஞர்களுடனான தொடர்பின் மூலம் வளர்க்கப்படுகிறது.

6.1. அறிஞர்களுடன் சேர்தல் (Association with the Learned)

தெளிந்து தேர்ந்து ஒரு செயலைச் செய்து முடிக்க அறிவுடைமை அவசியமாகிறது. அத்தகைய அறிவுடையவர் தம்மைவிட அதிகம் கற்றோரைச் சேர்ந்து ஒழுகி, அவர்கள் சொல்லும் படிப்பினைகளைக் கேட்டு நடத்தல் மிகச் சிறப்பானது.¹ கற்ற கல்வியைத் தம்மைவிடச் சிறந்தோரிடம் எடுத்துரைத்து, சிறப்புப் பெறுவதும் இனிமையான பண்பாகும். இனியவை நாற்பது இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்துகிறது:

“கற்றார்முற் கல்வி யுரைத்தன் மிகவினிதே

மிக்காரைச் சேர்தன் மிகமாண முன்னினிதே.” (இனி. பா. எ. 16) ¹

அறிவுடையவர்களைச் சேர்ந்து வாழ்வது மட்டும் போதாது; அவர்கள் கூறும் நெறியின்படியும் ஒழுகுதல் வேண்டும். புலவர்கள் கூறும் வாய்மொழியைப் போற்றிக் கடைப்பிடிப்பதும் அறிவுடைமையின் சிறப்பான பண்புகளாகும்.¹

“புலவர்தம் வாய்மொழி போற்ற லினிதே.” (இனி. பா. எ. 20) ¹

இந்தக் கருத்துகள் அறிவுடைமை என்பது நிலையான பயிற்சி மற்றும் உரையாடலின் மூலம் வளரும் பண்பு என்பதைக் காட்டுகின்றன. ஒருவன் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்ட அறிவாளியாக இருப்பினும், உயர் அறிவுக்காக மற்ற அறிஞர்களைச் சார்வது இன்றியமையாதது ஆகும்.

6.2. கல்வியால் அறியும் அறிவும் சமூக அங்கீகாரமும் (Acquired Wisdom and Societal Recognition)

கல்வியை எந்த அளவு கற்றுக்கொள்கிறோமோ, அந்த அளவு ஒருவர் அறநெறியில் நிறைவு வேண்டும்.¹ அறிவு, இயற்கையாகவோ, கேள்வியறிவாலோ, அல்லது சிறிது சிறிதாகக் கற்றுக்கொள்வதன் மூலமாகவோ வளர்கிறது. முதுமொழிக்காஞ்சி, ஒருவன் கற்றதன் திறனை அவனது சிறந்த அறிவுத்திறனால் அறியலாம் என்று வலியுறுத்துகிறது:

“கற்ற துடைமை காட்சியி னறிப.” (முது. 2:4) ¹

அறிவில் சிறந்து விளங்குவோர் சமுதாயத்தில் நன்மதிப்புப் பெற்று, தலைவர்களிடம் நற்பெயர் பெறுவர், அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவர். அறிவுடைமையின் இந்தச் சமூக மூலதனச் செயல்பாட்டை வெற்றி வேட்கை பின்வருமாறு எடுத்துரைக்கிறது:

“அறிவுடை ஒருவனை அரசனும் விரும்பும்.” (வெற். பா. எ. 39) ¹

நாடாளும் மன்னனே அறிவுடையவரை விரும்பி ஏற்றுக்கொள்வான் என்ற கருத்து, அறிவுடைமை அக்காலத்தில் உயர் தலைமைப் பதவி மற்றும் அரச ஆதரவைப் பெற்றுத் தரும் ஒரு நடைமுறைத் திறனாகவும் (Pragmatic Skill), சமூக மூலதனமாகவும் செயல்பட்டதைக் காட்டுகிறது. இதனால்தான் சங்க காலத்தில் புலவர்கள் மன்னருக்கு இணையாக மதிக்கப்பட்டனர்.¹

7. தொகுப்புரை மற்றும் முடிவுரை (Summary and Conclusion)

7.1. ஆய்வுப் பகுப்பாய்வின் சுருக்கம்

திருக்குறளிலும் பிற நீதிநூல்களிலும் அறிவுடைமை, மனித வாழ்வின் மிக உயர்ந்த பண்பாக, அடிப்படை இயக்க சக்தியாக, மற்றும் அனைத்து அறங்களுக்கும் மூல வேராகப் போற்றப்படுகிறது. இந்த நூல்கள் அறிவுடைமையின் பன்முகப் பரிமாணங்களை உறுதிப்படுத்துகின்றன:

1. **பாதுகாப்பு அரண்:** அறிவு அழிவைத் தடுக்கக்கூடிய கருவியாகவும், பகைவராலும் அழிக்க முடியாத அரணாகவும் உள்ளது (குறள் 421).¹
2. **உயர்வு நிர்ணயம்:** அறிவுடைமை குல மேன்மையை விட உயர்வானது (குறள் 409) ¹, மேலும் ஒருவரது நிலையை நிர்ணயிக்கும் மையச் சக்தி (நாலடியார் 248).¹ அறிவுடையவர் எல்லாச் செல்வங்களையும் பெற்றவர் போல நிறைவாக இருப்பர் (குறள் 427).¹
3. **அக ஒழுக்கப் பிணைப்பு:** அறிவுடைமை என்பது புலன்களை அடக்கியாளும் திறனை (நன்னெறி 11), பற்றின்மை மற்றும் விரும்பாமை ஆகியவற்றை (திரிகடுகம் 29) உறுதி செய்யும் *மெட்டா-திறன்* ஆகும்.¹
4. **உச்சகட்ட அறம்:** பிறரது நன்மையை மனதில் வைப்பது, தீமையை மறப்பது (சிறுபஞ்சமூலம் 57) மற்றும் மானத்தை உயிரினும் மேலாகக் கருதுவது (குறள் 969) அறிவுடைமையின் உயர் பண்புகளாகும்.¹
5. **அறத்தின் நிலை:** அறிவு வேறுபட்டால் அறமும் வேறுபடும்; அறிவு ஒன்றே ஒருவருக்கு நிலையான தன்மையை ஏற்படுத்தி, அறத்தில் மாறுபடாமல் இருக்கச் செய்கிறது (அறநெறிச்சாரம் 37).¹

7.2. ஆய்வு முடிவு

திருக்குறள், அறிவுடைமையின் தத்துவ மற்றும் உயர்நிலை வரையறைகளை (பாதுகாப்பு, மானம், முழுமை) அளிக்கும் அதே வேளையில், பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நீதிநூல்கள், வள்ளுவர் வகுத்த உயர்

இலக்குகளை அடையத் தேவையான நடைமுறைப் பண்புகளையும், அனுதினச் செயல்பாடுகளையும் (விரும்பாமை, நல்லன அறிதல், அறிஞருடன் சேர்தல்) விரிவாக அளிக்கின்றன.

இந்த நூல்களில், அறிவுடைமை என்பது தனிமனிதன் தன்னைத் தாழ்த்திக் கொள்ளாமல், மேன்மேலும் உயர்த்தி, தானே தலைவனாகச் செய்வதற்கு உதவும் (நாலடியார் 248) கருவியாகத் திகழ்கிறது. செயற்கை அறிவு (கல்வி) மற்றும் இயற்கை அறிவு (விவேகம்) ஆகிய இரண்டையும் நல்வழிப்படுத்தி, தெளிவோடு செயல்படுவதே உண்மையான அறிவுடைமை எனத் திட்டவட்டமாக வலியுறுத்தப்படுகிறது.¹

திருக்குறளிலும் நீதிநூல்களிலும் அறிவுடைமைக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் இடம், அது ஒரு தனிப்பட்ட நற்பண்பு என்பதைத் தாண்டி, மனித வாழ்வின் அடிப்படை இயக்க சக்தியாகவும், பாதுகாப்பு அரணாகவும், அறத்தின் நிலைத்தன்மைக்கான கருவியாகவும், சமூக உயர்வுக்குமான மூலதனமாகவும் விளங்குகிறது என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. அறிவுடைமையைப் பற்றிய இக்கருத்தியல் பார்வை, காலத்தைக் கடந்து இன்றும் தனிமனித ஆளுமைக்கும் சமூக முன்னேற்றத்திற்கும் வழிகாட்டும் ஓர் உன்னதக் கோட்பாடாகத் திகழ்கிறது.

துணைநூற் பட்டியல் (Bibliography/Citations)

1. திருக்குறள் (தெளிவுரை) - முகிலை இராசபாண்டியன்.¹
2. நீதிக்களஞ்சியம் (மூலமும் உரையும்) - டாக்டர் கதி. முருகேசன்.¹
3. நீதிக்களஞ்சியம் - புலவர் குழந்தை.¹
4. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் (மூலமும் உரையும்) - தொகுப்பாசிரியர் எஸ். கௌமாரீஸ்வரி.¹
5. அறநெறிச்சாரம் (மூலமும் உரையும்) - டாக்டர் கதி. முருகேசன்.¹
6. நாலடியார் (பா.எ. 248).¹
7. பழமொழி நானூறு (பா.எ. 27).¹
8. திரிகடுகம் (பா.எ. 29).¹
9. சிறுபஞ்சமூலம் (பா.எ. 57).¹
10. நீதிநெறி விளக்கம் (பா.எ. 19).¹
11. இனியவை நாற்பது (பா.எ. 13, 16, 20).¹
12. நன்னெறி (பா.எ. 11).¹
13. வெற்றி வேட்கை (பா.எ. 39).¹

Copyright (c) 2025 முனைவர் தோ. கிரேசி (Author)

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).